

Diagnose vigtig

Det betød meget for Rikke og hendes omgivelser, at der kunne knyttes en diagnose til de smerter, som hun døjede med. Det betød noget, at det ikke handlede om, at hun var "pjevset."

Af journalist Anne Buur

Rikke er 33 år. Gift med Klaus og mor til Mathias, 8 og Nicklas, 6. Hun fik konstateret fibromyalgi i 2005.

Som udgangspunkt var det tydeligt, at folk syntes, at Rikke var pylret, når hun gav udtryk for, at hun havde smerter. Især fordi de ofte var lokaliseret forskellige steder på kroppen. Familie og venner havde derfor lidt svært ved at forstå, at hun kunne fejle noget, når nu smerterne tilsyneladende var så diffuse. Selvom der ikke blev sagt noget direkte, så havde Rikke en klar fornemmelse af, at folk syntes, hun var pylret.

De tanker, folk gjorde sig, blev dog gjort til skamme, da Rikke fik diagnosen fibromyalgi. Selvom folk ofte med spørgende stemme udbrød "fibro-hvad-for-noget," så var det helt tydeligt, at det betød noget for dem, at der rent faktisk kunne knyttes en diagnose til de smerter, Rikke døjede med. At det, med andre ord, ikke handlede om, at hun var "pjevset."

Rikke synes, at de fleste i hendes omgangskreds har tacklet det utrolig godt, at hun er syg. Det hjalp rigtig meget, at der blev stillet en diagnose. På den anden side mener Rikke også, at man selv bærer noget af ansvaret for, hvordan omgivelserne behandler én, når man bliver syg.

"Det er meget vigtigt at have en tredjepart, en specialist, indover, som kan videreformidle informationerne til familien."

Hun har derfor selv gjort en aktiv indsats for at få omgivelserne til at forstå, hvordan hun har det. Bl.a. gjorde hun det, at hun tog den nærmeste familie med på Ålborg Smertecenter, hvor der var lavet et arrangement for pårørende. På den måde fik de et godt indblik i, hvordan kroniske smertepatienter har det, og nogle værktøjer til, hvordan de som pårørende skulle forholde sig. Som Rikke siger, så har det hjulpet meget at have en tredjepart, en specialist, indover, som har kunnet videreformidle informationerne til familien.

Rikkens opfordring:

"Man skal selv sige til og fra, for der er jo ikke nogen, der kan se på én, når man bliver træt eller får mange smerter. Hvis man selv er åben og ærlig, ja så synes jeg faktisk, at de fleste tackler det utrolig godt."